

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 2. S. Bernuardus Hildesheimensis Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI.
A.C. 1001.

§. II.

*S. Bernwardus Hildesheimensis
Romæ.*

vit. Bern. 21. *Sæc. 6. Aft.* *Ben. p. 213.* **O**ttone III. Imperatore Romæ commo-
rante Episcopus Hildesheimensis
Bernwardus quarta Januarii anno mille-
simo primo Romam venit. Imperator
adventu hujus Præfulis, quo olim præ-
ceptore usus fuerat, lætissimus ad passus
bis mille e suo Palatio usque ad S. Pe-
tri Basilicam obviam processit. Tum in
amplexus ivit, & multis colloquiis exfa-
tius, sex septimanarum spatio, quo Epi-
scopus in ejus Palatio fuit, omnia neces-
saria Hospiti gratis præberi jussit. Cau-
sa vero itineris Episcopo fuit lis inter
ipsum & Archiepiscopum Moguntinum
fervens ob monasterium Virginum, di-
ctum Gandesemense, quod ad illud us-
que tempus Episcopum Hildesheimen-
sem tanquam suum proprium & Diœce-
sanum agnoverat; sed Sophia, Ottonis II.
Imperatoris filia, cum propediem in illo
monasterio Deo consecranda esset, mu-
liebriter elata, noluit ab alio Episcopo,
quam qui Pallio ornatus esset, velum ac-
cipere, idque a Willegiso Archiepisco-
po Moguntino sibi dari expetiit. Ob-
stitit Episcopus quantum potuit; sed
tandem precibus Theophaniæ Impera-
tricis, Matris Sophiæ Novitiæ, id sal-
tem

tem dedit, ut ipse & Archiepiscopus Sæculum XI
 communi opera hunc Ritus in Ecclesia A.C. 1001.
 peragerent. Ergo, quod in omnium
 oculis novum erat, Episcopi duo vesti-
 bus Pontificiis fulgentes ad utrumque
 cornu unius Altaris sederunt. Nihilo-
 minus Episcopus Hildesheimensis Otto-
 nem III. Regem præsentem publice inter-
 rogavit, an consentiret, Sororem suam
 votis monasticis obligari, tum ipsam So-
 phiam, an sibi & Successoribus suis obe-
 dientiam promitteret, iterumque publi-
 ce reclamavit contra quamcunque Ju-
 risdictionem, quam Archiepiscopus in
 hac Ecclesia usurparet. Sub hoc Episco-
 po, ejusque Successore, atque etiam se-
 ptem primis annis, quibus Bernwardus
 præfuit, nihil mutatum. At Sophia re-
 giæ stirpis magis, quam professionis mo-
 nasticæ memor, invita sua Abbatissa e
 monasterio elapsa ad Palatium se contu-
 lit, ibique annum vel biennium commo-
 rata dissolutæ vitæ tramitem incedens
 varium de se ipsa sparsit rumorem. Ber-
 nuardus blandius admonitam permove-
 re conabatur, ut ad suum monasterium
 rediret. Illa monitori aspera, ejus con-
 spectum fugit, atque ad patrocinium Ar-
 chiepiscopi Moguntini se convertit, di-
 cens, ab ipso non ab alio se velum mo-
 nasticum accepisse, monasterium Gande-
 semente in Moguntina Diocesi existere,

Sæculum XI. denique se nulla ratione Episcopo Hil-
A C. 1001. desheimensi esse subjectam. Ad mona-
 sterium deinde reversa seditiosis sermo-
 nibus Moniales usque adeo turbavit, ut
 Episcopum ad monasterium ex officio
 Pastoris invisentem non tanquam suum
 Præpositum, sed tanquam Hospitem alie-
 num exceperint, & monitorum saluta-
 rium nullam rationem habuerint. Tan-
 dem cum Ecclesia istarum Monialium ef-
 fet consecranda, seditiosæ feminae Wil-
 legisum Archiepiscopum advocarunt;
 Bernwardus vero ab iis per nuncium mo-
 nitus, ut & ipse spectator adesset.

S. Bernwardus misit Echardum, Epi-
 scopum Sleswicensē, vices suas obitu-
 rum, qui, atrocissimis bellis e sede sua
 pulsus, ad eum confugerat, & in offi-
 ciis Episcopalibus adjuvabat. Is, ubi
 advenit, publice edixit, Bernwardum
 obsequiis Imperatori præstandis inten-
 tum venire non potuisse, rogavitque Ar-
 chiepiscopum, ne hanc Dedicationem,
 spreto jure Episcopi Diocesani, perage-
 ret. Willegisus, quem invidiæ latens
 ignis urebat, quod Bernwardi magna ef-
 fet apud Imperatorem auctoritas, ægre
 à proposito dimoveri potuit, sed tamen
 Echardo constanter repugnanti cessit.
 Itaque Bernwardus ex amicorum consi-
 lio querelas ad Papam & Imperatorem
 detulit; & hæc causa fuit, cur iter Ro-
 mam

mam suscepit. Præterea Henricus Sæculum XI.
Dux Baviaræ, tunc in Palatio Imperato- A.C.1001.
ris commorans, ei sanguine junctus, Epi-
scopi causæ favebat, & Judicium urge-
bat, quo maturius in illam Ecclesiam pax
reduceretur.

n. 24.

§. III.

*Concilium causæ S. Bernuardi fa-
vens.*

Igitur Silvester Papa Concilium viginti
Episcoporum, ex quibus septendecim
Itali, & tres Germani erant, Imperato-
re, Henrico Duce, cunctisque Romanæ
Urbis Senatoribus præsentibus, celebra-
vit. Postquam prælectum fuisset Evan-
gelium & aliquot Canones, Papa omni-
bus Benedictionem impertitus est. Tum
confidentibus omnibus & præcone silen-
tium imperante, Bernuardus Episcopus
causam suam exposuit, adjiciens, quod
majus erat, se absente & frustra recla-
mante in sua Diœcesi, id est, in Mona-
sterio Gandesemeni Archiepiscopum
Moguntinum Synodum celebrasse. Tunc
Papa ex Patribus exquisivit, an legitima
Synodus haberi deberet Conventus,
quem Archiepiscopus Moguntinus cum
suis Clericis illo deductis, in Ecclesia ab
omni hominum memoria Episcopo Hil-
desheimensi subjecta, Episcopo absente
& hanc ipsam causam ad Sacram Sedem

A 4

defe-